

Μια σύντομη αποτίμηση της πορείας του αγώνα

Προβληματικές του αγώνα

Ήδη από την τρίμηνη απεργία φάνηκαν κάποιες προβληματικές που οριοθετούν και άρα περιορίζουν τη δυναμική του αγώνα, προβληματικές οι οποίες εν πολλοίς επανέρχονται και τώρα:

- μικρή μαζικότητα στις κινητοποιήσεις και τις περιφρουρήσεις
- μονοπώληση των διαδικασιών -και καθοδήγηση του αγώνα- από ελάχιστους, ανάμεσα στους οποίους το ΔΣ (το οποίο σχεδόν εκ φύσεως έχει "πυροσβεστικό" χαρακτήρα)
- (υπερβολική) εμπιστοσύνη στους θεσμούς -εντός και εκτός ιδρύματος-, αν και πιθανότατα αυτή κλονίστηκε τον τελευταίο καιρό
- ευκαιριακή ή καθόλου σύνδεση με τους διαθέσιμους από άλλα ιδρύματα, τους φοιτητές, άλλους εργαζόμενους
- φαινόμενα (ας μας συγχωρηθεί η λέξη) "κανιβαλισμού", όπου, παρά τις διακηρύξεις όπως "ακουμπάμε στο διπλανό μας" και "δε φεύγει κανένας", παρατηρήθηκαν αντιδικίες του τύπου "πόσα μόρια έχει ο Χ", "τι δήλωσε η Υ"

Ανάγκη για σύνδεση των αγώνων

Θεωρούμε αυτονόητο ότι πρέπει να επιδιωχθεί συντονισμός και κοινή δράση ανάμεσα στους εργαζόμενους των ιδρυμάτων που πλήττονται από τις διαθεσιμότητες/απολύσεις, για τους ίδιους ακριβώς λόγους που και στο εσωτερικό του κάθε ιδρύματος πρέπει να υπάρχει ενότητα μεταξύ των εργαζομένων και πάλι μέχρι και για την τελευταία απόλυση.

Ταυτόχρονα, βέβαια, η εκπαιδευτική αναδιάρθρωση καλά κρατεί· επόμενο -και όχι μακρινό- βήμα της θα είναι η ψήφιση των οργανισμών, οι οποίοι θα έρθουν να εισάγουν/επισημοποιήσουν διάφορες αλλαγές στη λειτουργία των πανεπιστημίων (τα οποία παρεμπιπτόντως μπορεί να ήταν -και σε κάποιο βαθμό να παραμένουν- κρατικά, αλλά ποτέ δεν ήταν δημόσια), με εμφανή στόχο την κυριαρχία του κεφαλαίου -ως κοινωνικής τάξης αλλά και ως τρόπου λειτουργίας- μέσα σε αυτά. Κάτι τέτοιο είναι επιζήμιο τόσο για τους εργαζόμενους όσο και για τους φοιτητές και γι' αυτό οφείλουμε να το αντιπαλέψουμε.

Παράλληλα, πρέπει να επιδιωχθεί συντονισμός και με άλλους εργαζόμενους -σε κρατικό και ιδιωτικό τομέα- που βρίσκονται σε κινητοποιήσεις, ακριβώς επειδή τα μέτρα που παίρνονται δεν αφορούν μόνο έναν κλάδο ή μια κατηγορία εργαζομένων· αποτελούν στρατηγική του κράτους και των -εγχώριων και μη- αφεντικών, ώστε, μέσω της πιο κακοπληρωμένης και πιο εντατικοποιημένης εργασίας, να αυξηθεί η κερδοφορία του κεφαλαίου (και η ευνοϊκότερη για το ίδιο αναπαραγωγή του).

Ανάγκη για πιο δυναμική δράση

Είναι πολύ πιθανό το υπουργείο να προσπαθήσει, καθυστερώντας τις διαπραγματεύσεις και την ουσιαστική επίλυση του όλου ζητήματος, να διαμορφώσει τους όρους ώστε είτε να ενεργοποιηθεί ο κοινωνικός αυτοματισμός απ' τη μεριά των φοιτητών (με όχημα την εξεταστική) είτε να μπει για τα καλά το καλοκαίρι, οπότε και θα συναντήσει μικρότερες αντιδράσεις στις όποιες κινήσεις του. Επομένως, ταυτόχρονα με το συντονισμό και τον κοινό αγώνα με φοιτητές και άλλους εργαζόμενους, θα πρέπει να αναζητηθούν κινήσεις αρκετά δυναμικές ώστε να πιέσουν την κυβέρνηση εδώ και τώρα: από πορείες στο κέντρο και σε γειτονιές, μέχρι ολιγόωρες καταλήψεις κρατικών κτιρίων και ποιος ξέρει τι άλλο...

καμία απόλυση - καμία διαγραφή
ενάντια σε οργανισμούς και εκπαιδευτική αναδιάρθρωση
ας αρχίσουμε να παλεύουμε (και) ενάντια στην κάθε είδους εκμετάλλευση